

Exp. Junta Consultiva: RES 14/2019
Resolució de la sol·licitud de suspensió
Exp. d'origen: contracte de subministrament mitjançant arrendament sense opció de compra i gestió integral del vestuari per al personal del Servei de Transport Sanitari Terrestre Urgent i la Central de Coordinació dependents de la Gerència del 061 de les Illes Balears
SSCC SAN 194/19 (SSCC PA 321/17)
Servei de Salut de les Illes Balears
Recurrent: Ilunion Lavanderias, SA

Acord de la Comissió Permanent de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa de 23 d'agost de 2019

Atès el recurs especial en matèria de contractació que ha interposat l'empresa Ilunion Lavanderias, SA, contra Resolució del director general del Servei de Salut de les Illes Balears per la qual s'acorda imposar penalitats a Ilunion Lavanderias, SA, per incompliment dels terminis de la seva oferta en l'expedient de contractació SSCC PA 321/17, i en el qual el recurrent sol·licita, entre d'altres, com a mesura provisional la suspensió de l'execució de la Resolució, la Comissió Permanent de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa, en sessió de 23 d'agost de 2019, ha adoptat l'Acord següent:

Fets

1. El 7 de juny de 2018, el director general del Servei de Salut de les Illes Balears i el representant de Ilunion Lavanderias, SA, varen formalitzar el contracte de subministrament mitjançant arrendament sense opció de compra i gestió integral del vestuari per al personal del Servei de Transport Sanitari Terrestre Urgent i la Central de Coordinació dependents de la Gerència del 061 de les Illes Balears. El control de l'execució d'aquest contracte correspon a l'entitat pública empresarial Gestió Sanitària i Assistencial de les Illes Balears (GSAIB) en virtut de l'encàrrec de gestió del Servei de Transport Sanitari Terrestre Urgent.
2. El director general del Servei de Salut de les Illes Balears, a proposta del director gerent de GSAIB, va dictar la Resolució per la qual s'imposà al contractista una penalitat d'un import de 116.500 € en concepte

d'incompliment del termini previst per a l'inici de l'arrendament d'acord amb l'oferta de l'adjudicatari.

3. L'1 d'agost de 2019, el representant de l'empresa Ilunion Lavanderias, SA, va interposar davant la Junta Consultiva de Contractació Administrativa, un recurs especial en matèria de contractació contra la Resolució del director general del Servei de Salut de les Illes Balears per la qual s'imposen penalitats al contractista.

El recurrent fonamenta el recurs en els següents arguments:

- La manca de motivació en la resolució impugnada per ometre el pronunciament sobre les al·legacions presentades per Ilunion Lavanderias, SA, en el tràmit d'audiència.
- La no imputabilitat al contractista dels retards produïts en els terminis establerts per l'Administració.
- La manca de proporcionalitat de la penalitat imposada.

Amb aquests arguments, la recurrent sol·licita que es declari nul·la la Resolució d'imposició de penalitats o, subsidiàriament, es redueixi la penalitat imposada en proporció a les circumstàncies concurrents o, en tot cas, a la quantia de 21.000 €.

Així mateix, també sol·licita, com a mesura provisional, la suspensió de l'execució de la Resolució d'imposició de penalitats recorreguda, d'acord amb l'article 117 de la Llei 39/2015 i 66.3 de la Llei autonòmica 3/2003.

Fonaments de dret

1. L'acte objecte de recurs és la resolució per la qual s'imposa una penalitat al contractista, en l'expedient de contractació del subministrament mitjançant arrendament sense opció de compra i gestió integral del vestuari per al personal del Servei de Transport Sanitari Terrestre Urgent i la Central de Coordinació dependents de la Gerència del 061 de les Illes Balears, tramitat pel Servei de Salut de les Illes Balears, que té caràcter d'administració pública.

Contra aquest acte es pot interposar el recurs especial en matèria de contractació que preveu l'article 66 de la Llei 3/2003, de 26 de març, de règim jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears. La competència per resoldre aquest recurs correspon a la Comissió Permanent de la Junta Consultiva de Contractació Administrativa, d'acord

amb la lletra *m* de l'article 2 i l'article 7 del text consolidat del Decret pel qual es creen la Junta Consultiva de Contractació Administrativa de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, el Registre de contractes i el Registre de contractistes, aprovat pel Decret 3/2016, de 29 de gener.

2. Pel que fa a la suspensió dels actes administratius en el recurs especial en matèria de contractació de l'article 66 de la Llei 3/2003, de 26 de març, de règim jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, li és d'aplicació el règim jurídic previst en la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques (en endavant, LPAC).

L'article 117.1 de la LPAC disposa que:

La interposició de qualsevol recurs, excepte en els casos en què una disposició estableixi el contrari, no suspèn l'execució de l'acte impugnat.

D'acord amb la regla general que estableix aquest article, la Resolució objecte d'impugnació és un acte administratiu immediatament executiu.

L'apartat 2 d'aquest mateix article disposa que:

No obstant el que disposa l'apartat anterior, l'òrgan a qui competeix resoldre el recurs, amb la ponderació prèvia, suficientment raonada, entre el perjudici que causaria a l'interès públic o a tercers la suspensió i l'ocasionat al recurrent com a conseqüència de l'eficàcia immediata de l'acte recorregut, pot suspendre, d'ofici o a sol·licitud del recurrent, l'execució de l'acte impugnat quan concorrin alguna de les circumstàncies següents:

- a) Que l'execució pugui causar perjudicis de reparació impossible o difícil.
- b) Que la impugnació es fonamenti en alguna de les causes de nul·litat de ple dret que preveu l'article 47.1 d'aquesta Llei.

Així, en aquest cas no és d'aplicació el que disposa l'article 49 de la Llei 9/2017, de contractes del sector públic, pel que fa a la sol·licitud de mesures cautelars.

3. El recurrent al·lega que no existeix interès públic en l'execució de la penalitat imposada ni l'adopció de la mesura provisional de suspensió pot suposar un greu perjudici als interessos generals però que al contrari la no adopció provocaria al recurrent i als seus treballadors un dany greu i irreparable. Al·lega també que existeix una garantia en poder de l'òrgan de contractació que cobriria la penalitat imposada.

Cal assenyalar que la Resolució objecte del recurs, la suspensió de la qual demana la recurrent, és un acte de contingut merament econòmic, i aquests actes no causen perjudicis que siguin difícils o impossibles de reparar. Així ho ha manifestat el Tribunal Suprem, entre d'altres, en la Sentència de 16 de maig de 2000, en la qual manifesta que:

Como ya tiene reiterado esta Sala, el contenido económico del acto administrativo, cuando éste no ostenta un carácter desorbitado, no puede reputarse perjuicio de difícil o imposible reparación, base necesaria e imprescindible para acordar la suspensión, porque la Administración es por su propia naturaleza y normal funcionamiento una entidad responsable y solvente en grado máximo, y por tanto, ante la posible existencia de perjuicios derivados de la ejecución inmediata del acto administrativo que posteriormente fuere anulado en vía jurisdiccional, no puede ofrecer ni ofrece dificultades la adecuada y fácil reparación de los mismos.

El Tribunal Superior de Justicia de les Illes Balears s'ha manifestat en el mateix sentit en les Sentències de 10 de gener i de 5 de juny de 2012, entre d'altres.

A més, el Tribunal Suprem, en la Sentència de 31 d'octubre de 1995, va manifestar el següent:

Ciertamente, constituye doctrina reiteradamente mantenida por esta Sala, que si bien el contenido económico del acto administrativo, no debe reputarse perjuicio de difícil reparación -base necesaria para acordar la suspensión- dada la solvencia y responsabilidad de la Administración, para la reparación del daño, si así fuese procedente, ello, desde luego, ha de referirse a contenidos económicos racionalmente moderados en relación con las circunstancias de cada caso, mas sí debe reputarse procedente la suspensión del acto impugnado si tales daños y perjuicios resultantes de la ejecución del acto impugnado son de muy considerable entidad, de modo que dificulte su posible resarcimiento y suponga un sacrificio económico de relevante y significativa magnitud para el obligado a su ejecución, en directa relación con el grado demandado por el interés público para su ejecución.

El recurrent no argumenta ni acredita quin és el perjudici que li causa l'execució de la resolució impugnada, més enllà d'indicar que la quantia de la penalitat imposada és de difícil compliment i que suposarà que Ilunion no rebrà cap pagament en efectiu per les prestacions que s'executin en les quatre mensualitats següents. Cal assenyalar que l'import màxim del contracte, que té una durada de 48 mesos, és de 1.871.337,60 €, amb l'IVA inclòs.

És reiterada la doctrina del Tribunal Suprem (recollida, entre d'altres, en les sentències de 27 de març de 2014 i de 18 d'abril de 2016) en el sentit que la decisió d'adopció de mesures cautelars s'ha de prendre ponderant les circumstàncies del cas, sobre la base de la justificació que ofereixi el

recurrent en el moment de sol·licitar-les, tenint en compte que la mera al·legació, sense cap prova, no permet considerar provat que l'execució de l'acte impugnat li causa perjudicis ni que aquests siguin difícils o impossibles de reparar. Per tant, la càrrega de la prova recau sobre el recurrent, que és l'interessat a obtenir la suspensió.

Atès que el recurrent es limita a sol·licitar la suspensió, però no acredita cap de les circumstàncies de l'article 117.2 de la LPAC ni presenta cap tipus de prova que permeti considerar que l'execució de l'acte impugnat li causa algun tipus de perjudici, es pot afirmar *a priori*, que sobre la base de la justificació del recurrent no hi hauria res a ponderar.

D'altra banda, pel que fa a la confiscació de la garantia definitiva, aquest tràmit té un caràcter subsidiari i no ha d'iniciar-se si existeixen prestacions pendents de certificar o pagar, qüestió que no només està regulada de forma expressa en la legislació de contractes del sector públic, sinó que existeixen pronunciaments jurisprudencials que estableixen el caràcter subsidiari, entre altres la Sentència 290/2006, de 26 de maig de 2006, del Tribunal Superior de Justícia de Castella i Lleó, que l'assenyala de forma expressa en el seu fonament jurídic cinquè.

4. Per tant, atès l'import de la penalitat, que en cap cas es podria considerar desorbitat tenint en compte el preu del contracte, i en atenció a l'interès públic, no hi ha cap causa que fonamenti la suspensió de la Resolució per la qual s'imposa una penalitat al contractista per incompliment del contracte subministrant mitjançant arrendament sense opció de compra i gestió integral del vestuari per al personal del Servei de Transport Sanitari Terrestre Urgent i la Central de Coordinació dependents de la Gerència del 061 de les Illes Balears

Per tot això, atès que la regla general de l'article 117.1 de la LPAC és que la interposició de qualsevol recurs no suspèn l'execució dels actes impugnats i, atès que no concorre cap de les circumstàncies previstes en l'apartat 2 d'aquest article per exceptuar la regla general, cal concloure que la Resolució del director general del Servei de Salut de les Illes Balears per la qual s'imposa a Ilunion una penalitat és un acte administratiu immediatament executiu.

Per tot això, dict el següent

Acord

1. Desestimar la sol·licitud de suspensió de l'execució de la Resolució del director general del Servei de Salut de les Illes Balears per la qual s'imposa una penalitat de 116.500 €, a l'empresa Ilunion Lavanderias, SA, atès que no s'acredita que se'n derivi cap perjudici per al recurrent.
2. Notificar aquest Acord a l'interessat i al Servei de Salut de les Illes Balears.

Interposició de recursos

Contra aquest Acord —que exhaureix la via administrativa— es pot interposar un recurs contenciós administratiu davant la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears en el termini de dos mesos comptadors des de l'endemà d'haver-ne rebut la notificació, d'acord amb els articles 10.1 *a* i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.